

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-32/12

Soledad Duarte Hueros
proti
Autociba SA
in
Automóviles Citroën España SA

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajoz)

„Direktiva 1999/44/ES — Pravice potrošnika v primeru neskladnosti blaga — Manjši pomen te neskladnosti — Izključitev odstopa od pogodbe — Pristojnosti nacionalnega sodišča“

Povzetek – Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 3. oktobra 2013

1. *Pravo Evropske unije — Neposredni učinek — nacionalna postopkovna pravila — Pogoji uporabe — Spoštovanje načel enakovrednosti in učinkovitosti*
2. *Približevanje zakonodaj — Varstvo potrošnikov — Prodaja potrošniškega blaga in povezane garancije — Direktiva 1999/44 — Odgovornost prodajalca v primeru neskladnosti dobavljenega blaga — Ustrezno znižanje kupnine v primeru neskladnosti manjšega pomena — Nacionalna ureditev, ki sodišču ne omogoča, da bi po uradni dolžnosti določilo znižanje kupnine — Kršitev načela učinkovitosti — Nedopustnost*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 1999/44, členi 2(1), 3 in 11(1), prvi odstavek)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 34.)

2. Direktivo 1999/44 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki v primeru, da potrošnik, ki je upravičen do ustreznega znižanja kupnine za blago, ki je bila določena s prodajno pogodbo, s tožbo predlaga samo odstop od te pogodbe – čemur pa ni mogoče ugoditi, ker je neskladnost tega blaga manjšega pomena – nacionalnemu sodišču, ki odloča o sporu, ne omogoča, da po uradni dolžnosti odobri tako znižanje, tudi če navedeni potrošnik ne sme niti dopolniti prvotnega zahtevka niti vložiti nove tožbe v ta namen.

Taka ureditev namreč od potrošnika zahteva, da predvidi izid analize v zvezi z dokončno pravno opredelitvijo neskladnosti blaga, ki jo mora opraviti pristojno sodišče, posledica tega pa je popolna negotovost in torej neprimernost varstva, ki mu je priznana s členom 3(5) Direktive 1999/44. To še toliko bolj drži, če se ta analiza izkaže za posebej zapleteno, tako da je navedena opredelitev odvisna zlasti od izvedbe dokazov s strani sodišča, ki odloča o sporu. V teh okoliščinah ta ureditev ni v skladu z načelom učinkovitosti, ker v sodnih postopkih, ki jih sprožijo potrošniki v primeru neskladnosti dobavljenega blaga s prodajno pogodbo, čezmerno otežuje ali celo onemogoča varstvo, ki se

z Direktivo 1999/44 skuša zagotoviti potrošnikom. Nacionalno sodišče mora ugotoviti, katere nacionalne predpise je treba uporabiti v sporu, ki mu je predložen, in narediti vse, kar je v njegovi pristojnosti, da zagotovi polni učinek člena 3(5) Direktive 1999/44 in doseže rešitev, ki je v skladu z njenim ciljem.

(Glej točke 39, od 40 do 43 in izrek.)